

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 października 2009 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz
niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 września 2009 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, odrzuca tę ustawę.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Marek ZIÓŁKOWSKI

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 22 października 2009 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw i uchwalił jej odrzucenie w całości.

Analizując przepisy ustawy Senat stanął na stanowisku, iż zawarte w niej rozwiązania stanowią nadmierne obciążenie dla pracodawców (płatników podatku) obowiązanych do sporządzenia rocznego obliczenia podatku. W opinii Senatu zwiększone koszty administracyjne pracodawców związane z rocznym obliczeniem podatku mogą przyczynić się do pogorszenia kondycji finansowej przedsiębiorców. Nieuzasadnionym jest także nałożenie na pracodawców dodatkowych obowiązków bez dostatecznego zagwarantowania odpowiednich mechanizmów rekompensaty ponoszonych nakładów. W debacie nad ustawą podnoszono także kolejne argumenty związane z obowiązkiem sporządzania rocznego obliczenia podatku: konieczność archiwizacji gromadzonych danych, zatrudnienia dodatkowych osób lub korzystania z odpowiednich usług księgowo - podatkowych, ewentualnie zakupu odpowiednich programów rozliczających podatki, co stanowi szczególne utrudnienia przede wszystkim dla małych i średnich przedsiębiorców; wreszcie ewentualne problemy związane z "podziałem" odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe płatników i podatników.

Za odrzuceniem ustawy w ocenie Senatu przemawia także negatywne stanowisko partnerów społecznych, w szczególności organizacji pracodawców, wyrażane zarówno na wcześniejszym etapie prac legislacyjnych nad projektem ustawy jak i podczas prac nad ustawą w Izbie Wyższej.

W opinii Senatu wątpliwości budzi wprowadzenie zasady sporządzenia rocznego obliczenia podatku przez płatnika "z urzędu" a nie "na wniosek" i idący za tym obowiązek corocznego składania stosownych oświadczeń przez pracownika, który musi (np. uzyskuje dochody z więcej niż jednego źródła) lub chce rozliczyć się samodzielnie. Kolejne wątpliwości ujawnione w debacie nad ustawą dotyczą zróżnicowania sytuacji prawnej podatników - pracowników i podatników - emerytów i rencistów (których roczne obliczenia podatku nie zostały objęte ustawą) oraz podatników- pracowników korzystających z innych ulg i odliczeń niż wskazane w ustawie do rozliczenia przez pracodawcę.

Senat wskazuje także na ryzyko składania "podwójnych" zeznań podatkowych. Najpierw, przekazanych przez pracodawcę (zgodnie z art. 37 ust. 1) do właściwego urzędu skarbowego w terminie do końca lutego, później złożonych przez pracownika w terminie do dnia 30 kwietnia (zgodnie z art. 45 ust. 1).